Gemeente Amsterdam
Stadsdeel Amsterdam-Noord

Vergunning
ingevolge de Wet milieubeheer

Vergunninghouder	:	*Shell International Chemicals B.V.*
Vergunning voor	:	*revisie van de inrichting*
Adres	:	*Grasweg*
Datum besluit	:	*16 maart 2005*

Gemeente Amsterdam
Stadsdeel Amsterdam-Noord

Inhoud

1 Aanvraag 4

2 Bevoegd gezag 5

3 Ontvankelijkheid aanvraag 5

4 Vergunningsituatie en procedure 6

5 Toetsing aanvraag 7

6 Milieuzorg 19

7 Overige relevante regelgeving 20

8 Adviezen en bedenkingen 21

9 Conclusie 27

10 Besluit 28

11 Beroep 29

1 Aanvraag

Op 25 juni 2004 hebben wij een aanvraag ontvangen van Shell International Chemicals B.V. te Amsterdam voor een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning in verband met een nieuwbouw van het Shell New Technology Center (hierna te noemen : NTC) aan de Grasweg te Amsterdam. De aanvraag betreft een ingrijpende wijziging, waarbij de oude inrichting wordt vervangen door het nieuw te bouwen NTC. Binnen de inrichting wordt research en technische dienstverlening verricht op het gebied van chemie en olie. Deze activiteiten vinden in het huidige Shell Research and Technology Center Amsterdam plaats op een groot terrein, verspreid over circa 40 gebouwen. In het NTC worden alle activiteiten ondergebracht in één nieuw te bouwen gebouw op een kleiner terrein. Mede hierdoor zal de milieubelasting aanzienlijk verbeteren.
De inrichting valt onder de categorieën 1.1, 2.1, 4.1 en 5.1 van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.

De aanvraag omvat:
- een gebonden document genaamd "van 27 naar 7", bevattende aanvraaggegevens, tekeningen en diverse bijlagen waaronder een akoestisch onderzoek;
- een nagekomen akoestisch onderzoek d.d. 5 januari 2005, Arcadis nr. 140323/BM5/001/000364 ter vervanging van het hierboven genoemde akoestisch onderzoek.
- Bijlage: Shell/Arcadis, Principeschema's Werktuigkundige installaties Concept, standlijn 15 juli 2004;
- Bijlage: Shell/Arcadis, Principeschema's ruimteklimatiseringssystemen Werktuigkundige installaties Concept, standlijn 15 juli 2004;

Er heeft vooroverleg plaatsgevonden op 17 mei en 11 juni 2004. De verslagen daarvan zijn eveneens ter inzage gelegd.

Relevante wetsartikelen:
artikelen 3:17 en 3:21 van de Algemene wet bestuursrecht; artikelen 8.1 en 8.4 van de Wet milieubeheer.

2 Bevoegd gezag

De inrichting is gelegen in het stadsdeel Amsterdam-Noord. Op grond van artikel 28 van de Verordening op de stadsdelen is het dagelijks bestuur van Amsterdam-Noord in beginsel bevoegd voor vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer voor inrichtingen binnen het stadsdeel .
Bij besluit van 29 oktober 2003 (Gemeenteblad 2003, Afd. 1, nr. 493) is het gebied van de Sixhaven tot Zijkanaal I door de gemeenteraad aangewezen als grootstedelijk project als bedoeld in artikel 35 van de Verordening op de stadsdelen. Daarbij heeft de gemeenteraad ingestemd met het terugnemen door burgemeester en wethouders van de bevoegdheden op grond van (onder andere) de Wet milieubeheer in het gebied.
Burgemeester en wethouders zijn daarom bevoegd tot het beslissen op de aanvraag om revisievergunning voor deze inrichting.
Overigens betrof de oorspronkelijke inrichting een voormalige categorie A-inrichting die op grond van de aanwezigheid van verbrandingsmotoren met een vermogen van meer dan 1MW op grond van de Wet geluidhinder onder bevoegdheid van Gedeputeerde Staten van Noord Holland viel. Die betreffende activiteit is niet meer aanwezig op de NTC-locatie zodat het nu een gemeentelijke bevoegdheid betreft.

Relevante wetsartikelen: artikel 8.2, lid 1 van de Wet milieubeheer.

3 Ontvankelijkheid aanvraag

De aanvraag van 25 juni 2004 is niet volledig. Er ontbreekt informatie op het gebied van duurzaamheidsaspecten energie en verkeer en de geluidruimte volgens het akoestisch onderzoek is te groot om in te passen in de geluidzone. Wij hebben aanvrager tot 15 oktober 2004 de tijd gegeven de aanvraag aan te vullen. Op 11 augustus 2004 zijn in aanvulling hierop bescheiden toegestuurd met betrekking tot verkeer en vervoersmanagement en energiehuishouding. Op 7 september wederom een aanvulling met bescheiden omtrent de energiehuishouding. Op 5 januari 2005 is een nieuw akoestisch onderzoek ingediend ter vervanging van het oorspronkelijke onderzoek. Aangevuld met deze gegevens bevat de aanvraag voldoende gegevens om te kunnen beoordelen of en zo ja onder welke voorwaarden vergunning kan worden verleend.

Relevante wetsartikelen:
artikelen. 3:18, 4:5 en 4:15 van de Algemene wet bestuursrecht; artikelen 5.1 – 5.19 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.

4 Vergunningsituatie en procedure

Overzicht vergunningen en meldingen
Bij beschikking van 22 september 1982, nr. 11/4055 BWT 1980 heeft de stadsdeelraad van Stadsdeel Amsterdam-Noord een revisievergunning ingevolge de Hinderwet afgegeven voor deze inrichting.
De vergunning is ambtshalve aangepast op 7 oktober 1993, met nummer 93-5124219.

Procedure
Wij hebben bij het nemen van dit besluit de uitgebreide voorbereidingsprocedure van de *Algemene wet bestuursrecht* gevolgd. In grote lijnen komt deze wettelijk verplichte procedure op het volgende neer:

- na de ontvangst van de aanvraag hebben wij een ontwerpbesluit opgesteld en gepubliceerd in het stadsblad editie Amsterdam-Noord en de Amsterdamse editie van het Parool;
- in de directe omgeving van de inrichting zijn niet op naam gestelde kennisgevingen over ons ontwerpbesluit verspreid onder bewoners en gebruikers van panden;
- de aanvraag, ons ontwerpbesluit en alle daarbij behorende stukken zijn ter inzage gelegd en aan onze adviseurs en andere bestuursorganen gezonden;
- tijdens de inzageperiode bieden wij de gelegenheid om bedenkingen en adviezen bij ons in te dienen;

Coördinatie
Shell beschikt reeds over een Wvo vergunning van 14 juni 1982, gewijzigd 27 maart 2001, voor de lozing van afvalwater op het IJ.

Relevante wetsartikelen:
artikelen 8.28 - 8.34, 20.9, 20.12 en hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer; artikelen 7b - 7e en 16 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Voor het oprichten/veranderen van de inrichting is ook een bouwvergunning vereist. Als gevolg van de coördinatie tussen de *Wet milieubeheer* en de *Woningwet* treedt de *Wet milieubeheervergunning* niet eerder in werking dan nadat de bouwvergunning is verleend.

Relevante wetsartikelen:
artikelen 8.5 en 20.8 van de Wet milieubeheer, artikel 5.3 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer en artikelen 8, 47 en 52 van de Woningwet.

5 Toetsing aanvraag

5.1 Algemeen

Het uitgangspunt van de *Wet milieubeheer* is bescherming van het milieu. Hieronder vallen de bescherming van de directe leefomgeving (de leefbaarheid) en de bescherming van het milieu op langere termijn (duurzaam ondernemen). Dit uitgangspunt leidt ertoe dat de aangevraagde vergunning alleen kan worden verleend, als de nadelige gevolgen die de aangevraagde activiteiten voor het milieu kunnen veroorzaken door het voorschrijven van milieubeschermende voorzieningen kunnen worden voorkomen of voldoende kunnen worden beperkt. Voor zover de nadelige gevolgen niet kunnen worden voorkomen schrijven wij de milieubeschermende voorzieningen voor die de grootst mogelijke bescherming bieden, tenzij dit redelijkerwijs niet kan worden gevergd. Als richtlijn voor welke voorzieningen redelijkerwijs de grootst mogelijke bescherming bieden hanteren wij de stand der techniek (de meest recente algemeen aanvaarde milieutechnische inzichten).
Tevens wegen wij de verschillende mogelijke milieugevolgen tegen elkaar af, met als doel voorzieningen voor te schrijven, die in onderlinge samenhang het hoogste milieurendement hebben (integrale afweging). In elk geval worden de gevolgen van de aangevraagde activiteiten getoetst op het gebied van bodem, lucht, geluid, externe veiligheid, afvalwater, energiegebruik, water en grondstoffen, afvalstoffen en verkeer.

Hierbij worden ook ontwikkelingen van en rond de bedrijfslocatie betrokken. De omgeving waarin de inrichting is gelegen is in ontwikkeling. De visie op dit gebied is weergegeven in het concept Masterplan Noordelijke IJ-oever "Noord aan het IJ" van november 2002 en het Structuurplan Amsterdam "Kiezen voor Stedelijkheid" dat op 16 april 2003 is vastgesteld door de gemeenteraad. In deze plannen wordt aangegeven dat het gebied zal worden ontwikkeld tot een gemengd woon- en werkgebied. Als gevolg van de vervanging van het huidige Shell Research and Technology Center Amsterdam door het NTC, komt een groot deel van het Shell-terrein vrij. Een deel van dit terrein zal worden bestemd voor woningbouw. De eerste fase van de bouw van deze woningen op het terrein zal in 2006 starten. De werkzaamheden om het terrein geschikt te maken voor woningbouw zijn al begonnen. Het merendeel van de gebouwen op dit terreindeel is gesloopt en de vereiste bodemsanering is gestart.
Verder houden wij rekening met het voor ons geldende *Milieubeleidsplan Amsterdam 2004-2007*, het landelijk geldende *Afvalbeheersplan* en de voor de aangevraagde activiteiten geldende richtwaarden. Ten slotte nemen wij de voor de aangevraagde activiteiten geldende grenswaarden en instructieregels in acht.
relevante wetsartikelen
artikelen 1.1, 8.8, 8.9, 8.10 en 8.11 van de Wet milieubeheer.

5.2 Afvalwater

Aanvraag
Uit de aanvraag blijkt dat er bedrijfsafvalwater direct op het oppervlaktewater wordt geloosd. Hiervoor is een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.
Daarnaast wordt er bedrijfsafvalwater op de gemeentelijke riolering geloosd. Het bedrijfsafvalwater is afkomstig van het bedrijfsrestaurant en sanitair.

Toetsingskader
De *Wet milieubeheer* reguleert lozingen van afvalwater op de riolering. Op basis van de *Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer* wordt in elke Wet milieubeheervergunning voor een inrichting die afvalwater op de riolering loost de zogenaamde vangnetbepaling opgenomen. Deze bepaling geldt voor het aansluitpunt van de bedrijfsriolering op het openbaar riool (of op een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater), dus voor de totaalstroom. De vangnetbepaling waarborgt de bescherming van het oppervlaktewater, van de zuiveringstechnische werken en van het openbaar riool in algemene termen.
In de praktijk is het veelal noodzakelijk, onder meer uit oogpunt van handhaafbaarheid, om bedrijfsspecifieke voorschriften op te leggen. Daarnaast omvat de bescherming van het milieu in de zin van de *Wet milieubeheer* meer aspecten dan in de vangnetbepaling tot uitdrukking komen.

Regenwater, grondwater en leidingwater
Het huidige Amsterdamse lozingsbeleid voor regenwater, grondwater en leidingwater is gebaseerd op de vierde *Nota Waterhuishouding*, de waterbeheersplannen van de waterkwaliteitsbeheerders en het Amsterdamse *Rioleringsplan*. Dit beleid is vastgelegd in het achtergrondrapport *Analyse* van het Waterplan Amsterdam en in de beleidsnotitie *Richtlijnen voor het lozen van regen-, grond- en leidingwater* van hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht. Belangrijk beleidsuitgangspunt is dat 'dun' afvalwater (water met weinig biologisch afbreekbare verontreiniging, zoals regenwater, grondwater en leidingwater) niet op het vuilwaterriool of het gemengd riool wordt geloosd, maar direct of via het hemelwaterriool op het oppervlaktewater. De maximaal toelaatbare concentraties van deze stoffen in het te lozen bedrijfsafvalwater staan in de lijst Amsterdamse grenswaarden voor lozingen op het hemelwaterriool. Voor schoon regenwater van terreinen gaat de voorkeur uit naar afwatering via de bodem, dus zonder riolering.
Nadelen van lozing van 'dun' water op het vuilwaterriool zijn een hogere belasting van het riool en een slechtere werking van de rioolwaterzuiveringinrichting. Bij een gemengd stelsel leidt het bovendien tot een toename van de ongewenste overstorten. Als op een locatie geen hemelwaterriool beschikbaar is, maar directe lozing op het oppervlaktewater wel mogelijk is, zal de lozing van 'dun' water op het vuilwaterriool of gemengd riool worden geweigerd.

Overig afvalwater
Bedrijfsafvalwater dat niet "dun" is, wordt op het vuilwaterriool of gemengd riool geloosd. Daarbij gelden voor een aantal stoffen eisen voor het beperken van de lozing en eisen aan de lozing zelf. De maximaal toelaatbare concentraties van deze stoffen in het te lozen bedrijfsafvalwater staan in de lijst Amsterdamse grenswaarden voor lozing op vuilwaterriool en het gemengd riool. De grenswaarden zijn afgestemd op de beoogde oppervlaktewaterkwaliteit in de Amsterdamse wateren.

5.3 Bodem

Aanvraag
Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting activiteiten met bodembedreigende stoffen plaatsvinden, zoals het werken met gevaarlijke stoffen. In de aanvraag worden ook voorzieningen en maatregelen beschreven.

Toetsingskader
Bij het beoordelen van de aanvraag hebben wij de *Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten* (NRB) gevolgd.
De NRB beschrijft welke bedrijfsmatige activiteiten bodembedreigend zijn, en voor welke activiteiten een bodembelastingonderzoek en bodembeschermende maatregelen nodig zijn. Of een activiteit bodembedreigend is, hangt af van de gebruikte stoffen, de aanwezige apparatuur of opslagfaciliteit en de bedrijfsvoering. Het bodemrisico wordt vastgesteld met behulp van de *bodemrisicochecklist*, die eenduidig uitwijst welke maatregelen bij welke activiteit nodig zijn om het bodemrisico verwaarloosbaar of aanvaardbaar te maken. Bodembelastingonderzoeken bestaan altijd uit een nulonderzoek (dat als referentie dient) en herhalingsonderzoeken of een enkel eindonderzoek, om na beëindiging van de activiteit eenduidig te kunnen vaststellen of de bodem niet is verontreinigd, ook al zijn er bodembeschermende maatregelen getroffen en voorzieningen aangelegd. Als uit het herhalings- of eindonderzoek blijkt dat de bodem is verontreinigd, dan moet de bodem worden gesaneerd tot de kwaliteit die deze had tijdens het nulonderzoek.

Conclusie/voorschriften
De aangevraagde bedrijfsactiviteiten in combinatie met de door de aanvrager beschreven voorzieningen en maatregelen ter voorkoming van bodemverontreiniging moeten leiden volgens de NRB tot een emissiescore van 1. Dit betekent dat sprake is van een verwaarloosbaar bodemrisico. (Bodemrisicocategorie A)

5.4 Geluid

I De aanvraag / het akoestisch rapport

De door de inrichting veroorzaakte geluidsbelasting in de omgeving is in kaart gebracht in het tot de vergunningaanvraag behorende akoestisch rapport kenmerk 140323/BM5/001/000364, d.d. 5 januari 2005 van adviesbureau ARCADIS (hierna: het akoestisch rapport). In dit rapport zijn de door de inrichting veroorzaakte langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus ($L_{Ar,LT}$) ter hoogte van de nabijgelegen woonboten en de in de omgeving van de inrichting nog te bouwen woningen berekend. Tevens is de geluidsbelasting berekend op een 5-tal punten op de zonegrens van het industrieterrein Johan van Hasseltkanaal-West.

De relevante geluidsbronnen van de inrichting vormen onder meer de open procesinstallaties, de voertuigen (met name vrachtwagens) en de gebouwgebonden bronnen zoals de aan- en afvoeropeningen van luchtbehandelingkasten, gevelopeningen van technische ruimten, dakafzuigventilatoren en koelmachines.

Om de geluidsbelasting in de omgeving zoveel mogelijk te verminderen is in het akoestisch rapport rekening gehouden met geluidsreducerende maatregelen en het effect daarvan op de geluidsemissie van de inrichting. Het gaat hierbij onder meer om stille procesinstallaties op het buitenterrein, geluidarme koelmachines in gebouwen en geluidsbeperkende voorzieningen zoals geluidsdempers in de aan- en afvoeropeningen van de luchtbehandelingkasten, dempers aan de dakafzuigventilatoren et cetera.
In het akoestisch rapport wordt aangegeven, dat de als uitgangspunt genomen geluidsreducerende maatregelen c.q. de (gereduceerde) geluidsterkte van de relevante geluidbronnen bij het verdere ontwerp als bestekeis worden gehanteerd.

II Het toetsingskader

Direct geluid (geluid dat binnen de inrichting ontstaat)

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau
De inrichting ligt op het industrieterrein Johan van Hasseltkanaal-West Amsterdam-Noord. Op dit terrein is vestiging mogelijk van inrichtingen als bedoeld in artikel 2.4 van het *Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer* die in belangrijke mate geluidshinder kunnen veroorzaken (de zogenaamde 'grote lawaaimakers'). Voor dit industrieterrein is een geluidszone vastgesteld. Volgens de *Wet geluidhinder* mag de cumulatieve geluidsbelasting afkomstig van alle op het industrieterrein gevestigde inrichtingen op de zonegrens en daarbuiten niet hoger zijn dan 50 dB(A) etmaalwaarde, dat wil zeggen 50, 45 en 40 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Voorts mag de cumulatieve geluidsbelasting vanwege alle inrichtingen de ingevolge de *Wet geluidhinder* vastgestelde geluidsnormen (de zogenoemde hogere waarden) voor woningen en andere geluidsgevoelige objecten binnen de geluidzone niet overschrijden. Om aan deze

wettelijke eisen te kunnen voldoen wordt deze geluidszone door de Dienst Milieu en Bouwtoezicht (hierna: DMB) met behulp van een digitaal akoestisch rekenmodel beheerd. Het feitelijke beheer van de geluidszone wordt gerealiseerd door in de milieuvergunningen van de bedrijven op het industrieterrein geluidsnormen vast te leggen die waarborgen dat de grenzen van de geluidszone niet worden overschreden en door aan bedrijven die onder een AMvB op grond van artikel 8.40 van de Wet milieubeheer vallen, nadere eisen op te leggen waarin de geluidsruimte wordt begrensd. Recent is aan een groot aantal bedrijven op industrieterrein Johan van Hasseltkanaal-West een dergelijke nadere eis opgelegd.

Bij vergunningverlening wordt de geluidsbelasting ten gevolge van de aangevraagde activiteiten getoetst aan de geluidsnormen op een aantal representatieve beoordelingspunten op de zonegrens en op representatieve punten bij woonlocaties binnen de geluidszone waarvoor een hogere grenswaarde is vastgesteld (de zogenaamde hogere waarde-punten). In het kader van deze vergunning is de geluidsbelasting vanwege de inrichting getoetst op de punten Z01 tot en met Z10A, gelegen op de zonegrens van industrieterrein Johan van Hasseltkanaal –West en op de meest belaste hogere waarde-punten gelegen binnen de geluidzone van dit industrieterrein. Genoemde punten zijn weergegeven op de tekening in de bijlage "Immissiepunten geluidsbelasting vanwege het Shell NTC" van deze vergunning.

Voor woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen op een gezoneerd industrieterrein gelden in het kader van de Wet geluidhinder geen geluidsgrenswaarden waaraan de geluidsbelasting vanwege een inrichting kan worden getoetst. Bescherming tegen geluidhinder wordt voor dergelijke woningen geboden door het treffen van redelijkerwijs uitvoerbare geluidsreducerende maatregelen.

Piekniveau
De kortstondige verhogingen van het geluidsniveau (piekniveaus) ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting worden beoordeeld aan de hand van de bij geluidsgevoelige objecten zoals woningen in de geluidszone optredende maximale A-gewogen geluidsniveaus (L_{Amax}). Hierbij hanteren wij, aansluitend bij de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening, de geluidsnormen van 70, 65 en 60 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.
Zoals ook geldt bij het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau worden woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen op het industrieterrein niet beschermd door grenswaarden voor piekniveaus. Bescherming tegen geluidhinder wordt geboden door het treffen van redelijkerwijs uitvoerbare geluidreducerende maatregelen.

Indirect geluid (geluid dat buiten de inrichting ontstaat)

Verkeersaantrekkende werking
Het geluid ten gevolge van het bestemmingsverkeer van en naar de inrichting op de openbare weg wordt bij de beoordeling van de geluidsbelasting meegenomen voor zover dit verkeer geen deel uitmaakt van het heersende verkeersbeeld.

De geluidsbelasting vanwege de verkeersbewegingen van en naar inrichtingen op de openbare weg op een gezoneerd industrieterrein wordt niet getoetst aan de zonegrens en de hogere waarden. Aan deze geluidsbelasting worden ook geen grenswaarden in de milieuvergunning gesteld. Wel wordt beoordeeld of het noodzakelijk, respectievelijk mogelijk is om ter beperking van de geluidhinder aan de vergunning middelvoorschriften te verbinden.

Beoordeling van de geluidsbelasting vanwege het NTC

Direct geluid

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau

Ten behoeve van de beoordeling van de geluidsbelasting vanwege de inrichting zijn namens de zonebeheerder van het industrieterrein (Dienst milieu en bouwtoezicht) door adviesbureau Oranjewoud in aanvulling op het akoestisch rapport akoestische berekeningen uitgevoerd. Deze berekeningen zijn uitgevoerd met behulp van het digitale zonebeheermodel van industrieterrein Johan van Hasseltkanaal-West waarbij tevens gebruik is gemaakt van het digitale akoestisch model van de inrichting dat door ARCADIS is opgesteld en ten grondslag ligt aan het genoemd akoestisch rapport dat behoort tot de vergunningaanvraag. De rekenresultaten zijn samengevat in de memo "Berekening van de geluidsbelasting vanwege het Shell NTC", kenmerk "Memo geluidsbelasting N01/0031 DMB 2004", d.d. 10 januari 2005 van de DMB (hierna: de Memo). In de Memo is de bijdrage van de inrichting berekend aan de geluidsbelasting op een 10-tal punten op de zonegrens en op een 4-tal punten bij woningen binnen de geluidzone waar hogere waarde-punten zijn vastgesteld. De ligging van de punten is weergegeven op de tekening in de bijlage van de Memo en van deze vergunning. Tevens is in de Memo de door de inrichting veroorzaakte geluidsbelasting berekend op een 8-tal geschikte immissiepunten (vergunningspunten) gelegen in verschillende richtingen gezien vanuit de inrichting. De geluidsbelasting veroorzaakt door de inrichting op deze punten is vastgelegd als grenswaarden in de geluidvoorschriften van deze vergunning.

Volgens de Memo bedraagt het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) vanwege de activiteiten binnen de inrichting op de punten Z01 t/m Z10 gelegen op de zonegrens 27,1 à 38,2 dB(A) etmaalwaarde. Uit deze waarden blijkt dat de bijdrage van inrichting aan geluidbelasting op de zonegrens zeer beperkt is. De waarden liggen namelijk ruimschoots onder de maximaal toegestane totale geluidbelasting van 50 dB(A) op de zonegrens, respectievelijk onder de vastgestelde hogere waarden op de hogerewaarde punten. Op de meest belaste hogerewaarde-punten bedraagt de geluidbelasting vanwege de inrichting respectievelijk 35,8 à 40,6 dB(A) etmaalwaarde. Ook deze waarden liggen ruimschoots onder voor de voor deze punten vastgestelde hogere waarde van 55 dB(A). De akoestische berekeningen hebben uitgewezen dat de totale geluidsbelasting vanwege de industriële activiteiten binnen alle inrichtingen op het industrieterrein Johan van Hasseltkanaal-West, inclusief de inrichting van het Sheli NTC na het realiseren van de aangevraagde verandering, voldoet aan de grenswaarden van 50 en 55 dB(A) respectievelijk op de zonegrens en de hogerewaarde punten. Hiermee is de

aangevraagde verandering van de inrichting akoestisch inpasbaar binnen de geluidszone van genoemd industrieterrein.

Uit het akoestisch rapport bij de aanvraag blijkt dat het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) vanwege de activiteiten binnen de inrichting ter hoogte van de nabij de inrichting gelegen woonboten maximaal 53 dB(A) etmaalwaarde bedraagt. Deze waarde is acceptabel gezien het feit dat de woonboten zijn gelegen op een gezoneerd industrieterrein, en het feit dat de geluidbelasting niet door middel van redelijkerwijs te treffen maatregelen kan worden verlaagd. Uit het akoestisch rapport blijkt dat het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) vanwege de activiteiten binnen de inrichting ter hoogte van de nog te bouwen woningen onder de 50 dB(A) etmaalwaarde ligt.

Piekniveau
In het akoestisch rapport zijn de maximale A-gewogen geluidsniveaus (L_{Amax}) ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting aangegeven op basis van de rekenresultaten voor de gestandaardiseerde immissieniveaus (Li) ter plaatse van de woningen binnen de geluidszone en de nieuw te bouwen woningen in de omgeving van de inrichting.

Op basis van het akoestisch model van de inrichting is vastgesteld dat op de hogerewaarde-punten geen noemenswaardige piekniveaus ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting optreden. De piekniveaus (L_{Amax}) ter plaatse van de woningen binnen de geluidszone (op de hogerewaarde-punten) liggen ruimschoots onder de in de Handreiking genoemde grenswaarden van 70, 65 en 60 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Om die reden is er geen noodzaak om in de geluidsvoorschriften grenswaarden voor deze piekniveaus vast te leggen. De door de inrichting maximaal te veroorzaken piekniveaus liggen echter wel vast op basis van het bij de aanvraag behorende akoestisch rapport en door ons is bepaald dat de aanvraag deel uitmaakt van de vergunning.

Op basis van het akoestisch model is vastgesteld dat de piekniveaus c.q. de maximale A-gewogen geluidsniveaus (L_{Amax}) vanwege de inrichting bij de nabij gelegen woonboten niet hoger liggen dan 65 en 60 dB(A) in respectievelijk de avond- en nachtperiode. In de avond- en nachtperiode treden namelijk geen noemenswaardige piekniveaus op. In de dagperiode liggen deze geluidsniveaus hoger dan 70 dB(A) ten gevolge van de laad- en losactiviteiten. Deze geluidsbelasting vinden wij acceptabel gezien het feit dat de woonboten zijn gelegen op een gezoneerd industrieterrein, dat de overschrijding beperkt wordt tot de minder geluidsgevoelige dagperiode en gezien het feit dat de piekniveaus niet door middel van redelijkerwijs te treffen maatregelen kunnen worden verlaagd. Gelet op het voorgaande worden op dit punt geen voorschriften verbonden aan de vergunning.

Uit het akoestisch rapport kan tevens worden afgeleid dat ter plaatse van de in de omgeving van de inrichting nieuw te bouwen woningen geen piekniveaus zullen optreden boven de 70, 65 en 60 dB(A) in de dag-, avond- en nachtperiode.

Indirect geluid

Verkeersbewegingen

Het bestemmingsverkeer van en naar de inrichting vindt plaats in de dagperiode. In de avond- en nachtperiode vindt geen noemenswaardig bestemmingsverkeer plaats.
Het bestemmingsverkeer vindt plaats op de Grasweg en de Asterweg die intensief belast zijn ten behoeve van vele inrichtingen op het industrieterrein. Gezien de situering en de opzet van de inrichting is dit de meest optimale ontsluiting. Hetzelfde geldt voor andere mogelijke maatregelen die geluid ten gevolge van bestemmingsverkeer zouden kunnen beperken. Gezien het bovenstaande worden ten aanzien van het bestemmingsverkeer geen voorschriften gesteld.

De geluidvoorschriften
In voorschrift G-1 is bepaald dat de geluidsbelasting ten gevolge van de activiteiten van de inrichting moet worden vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de *Handleiding rekenen en meten industrielawaai* (VROM, 1999). In de voorschrift G-2 en zijn grenswaarden vastgelegd met betrekking tot het door de inrichting veroorzaakte langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$).

In het akoestisch rapport is de te verwachten geluidbelasting door de inrichting berekend. De rekenresultaten vormen een goed onderbouwde akoestische prognose die na realisatie van de inrichting alsnog moet worden geverifieerd. Daarom is in voorschrift G-3 vastgelegd, dat binnen 8 maanden na het in gebruik nemen van de inrichting door middel van geluidsmetingen moet worden gecontroleerd of aan de geluidsgrenswaarden wordt voldaan. Tevens is bepaald dat het rapport met de (meet)resultaten de goedkeuring van het bevoegd gezag behoeft.

Conclusie
Op basis van het voorafgaande kan worden gesteld dat de geluidsbelasting ten gevolge van de activiteiten van de inrichting acceptabel is. De inrichting is op het industrieterrein Johan van Hasseltkanaal-West akoestisch inpasbaar aangezien de geluidemissie van de inrichting niet tot overschrijding van de geluidszone en de hogerewaarde-punten leidt. Er bestaan dus geen bezwaren van akoestische aard tegen de aangevraagde verandering van de inrichting op deze locatie.

5.5 Lucht

Aanvraag
Uit de aanvraag blijkt dat er vanuit de inrichting emissies naar de lucht plaatsvinden. In de aanvraag zijn ook de maatregelen beschreven waarmee deze emissies zoveel mogelijk worden voorkomen of beperkt.
Er worden veel experimenten verricht met H_2S. Alle afgassen met deze en andere geurcomponenten worden in een afgas nabewerkinginstallatie bewerkt (incinerator). Geuroverlast vast niet te verwachten.

Toetsingskader
De aangevraagde emissies zijn getoetst aan de *Nederlandse emissie Richtlijn-Lucht* (NeR-Lucht). Deze richtlijn, die de stand der techniek voor het beperken van luchtemissies beschrijft, wordt landelijk toegepast als toetsingskader voor de beoordeling en regulering van luchtemissies.

Besluit luchtkwaliteit
Bij het beoordelen van de aanvraag is de lokale luchtkwaliteit en de invloed die de inrichting daarop heeft in beschouwing genomen. De aanvraag is getoetst aan de grenswaarden uit het *Besluit Luchtkwaliteit. Het Besluit Luchtkwaliteit* stelt grenswaarden ten aanzien van de concentraties zwaveldioxide, stikstofdioxide(n), zwevende deeltjes, lood, koolmonoxide en benzeen in de buitenlucht.

In Amsterdam wordt regelmatig de luchtkwaliteit onderzocht. Uit het meetrapport "Luchtverontreiniging Amsterdam – Meetresultaten 2003" van de GG&GD leiden wij af dat de concentraties van de genoemde stoffen in het gebied rond de inrichting ruim beneden de grenswaarden liggen.
De bijdragen van de in de aanvraag genoemde installaties aan de concentraties stoffen in de buitenlucht leiden er niet toe dat de grenswaarden van het Besluit Luchtkwaliteit zullen worden overschreden.

Relevante wetsartikelen: de artikelen 5.1, 5.2, 5.2a en 5.3 van de Wet milieubeheer.

Conclusie\voorschriften
Overeenkomstig de NeR-Lucht dienen voor de aangevraagde activiteiten de in de aanvraag genoemde voorzieningen te worden getroffen om hinder buiten de inrichting te voorkomen.

5.6 Veiligheid

Aanvraag
Uit de aanvraag blijkt dat er door de opslag van brandbare en giftige gassen, veiligheidsrisico's aan de inrichting zijn verbonden.
Op een centrale plaats in de inrichting wordt waterstof en koolmonoxide opgeslagen. De hoeveelheid is respectievelijk 700 en 4000 kg.
In de rest van de inrichting zijn, zonder aanvullende veiligheidsmaatregelen, kleinere hoeveelheden van brandbare en/of giftige gassen te gebruiken in hoeveelheden tot 100 liter (bij 1 bar) per m^2 vloeroppervlakte.

Toetsingskader
De opslag van de gevaarlijke stoffen is getoetst aan de richtlijn CPR 15 van de commissie preventie rampen. Deze richtlijn wordt landelijk toegepast m.b.t. de opslag van gevaarlijke stoffen.

Op basis van de gegevens uit de aanvraag blijkt dat de inrichting geen risicovolle inrichting is zoals bedoeld in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Staatsblad 2004, 250). Dit betekent dat de externe veiligheidsrisico's die door deze inrichting kunnen worden veroorzaakt maatschappelijk aanvaardbaar zijn.

Conclusie/voorschriften
Gevaarlijke stoffen moeten worden opgeslagen conform de richtlijn van de Commissie Preventie Rampen [CPR 15-1 en -2]. Dit is vastgelegd in de aanvraag en in de voorschriften.

5.7 Duurzaam ondernemen

Aanvraag
Voor de aangevraagde activiteiten zijn de volgende hoeveelheden energie en water per jaar nodig:
elektriciteit: 27 MWh;
aardgas 30.000 m^3;
warmte uit Warmte/Koude-Opslag onbekend;
leidingwater: 100.000 m^3.
Binnen de inrichting zijn 1200 werknemers werkzaam en het aantal transportkilometers is onbekend.

Toetsingskader
Met het oog op de bescherming van het milieu moet worden gestreefd naar een zo efficiënt mogelijk gebruik van grondstoffen en energie, een doelmatige verwijdering van afvalstoffen en beperking van nadelige gevolgen van verkeer van en naar de inrichting. Concreet betekent dit dat wij aandacht besteden aan afvalpreventie en afvalscheiding, energie- en waterbesparing en aan vervoermanagement.
Wij hebben de criteria uit de handleiding Wet milieubeheer en de verruimde reikwijdte (VNG, Den Haag 2001) gehanteerd om de besparingsmogelijkheden voor water, energie, afval en verkeer te bepalen. Bij overschrijding van één van de toetsingscriteria onderzoekt de aanvrager of er besparingsmogelijkheden zijn.

De toetsingscriteria zijn:
Energiebesparing: Een elektriciteitsverbruik van meer dan 50.000 kWh/jaar, een aardgasverbruik van meer dan 25.000 m^3 gas/jaar, een warmteverbruik van meer dan 750 GJ stadsverwarming per jaar.
Waterbesparing: Een gebruik van meer dan 5.000 m^3 water per jaar.
Afvalpreventie: Bij meer dan 10 werknemers per jaar.
Vervoermanagement: Bij meer dan 100 werknemers of bij meer dan 500 bezoekers van de inrichting per dag, of bij meer dan 2 miljoen vrachtkilometers per jaar.

Als er redelijkerwijs besparingen mogelijk zijn vragen wij een besparingsrapport met mogelijke maatregelen bij de aanvraag. De aanvrager wordt daarmee in de gelegenheid gesteld bij de aanvraag een plan van aanpak met concrete maatregelen in te dienen. Voor de beoordeling van energie-, water- en afvalbesparende maatregelen hanteren wij genoemde VNG handleiding. Alle besparingsmaatregelen met een terugverdientijd van maximaal vijf jaar vinden wij redelijk. Meerkosten in verband met scheiding van afvalstoffen tot € 45,- per ton per fractie per jaar vinden wij redelijk (LAP 14.4.1). Tenslotte dienen de kosten voor maatregelen ter beperking van de milieubelasting tengevolge van vervoer in redelijke verhouding te staan tot de effecten van die maatregelen.

Conclusies/voorschriften

Energie
Bij de aanvraag is geen energie besparingsrapport toegevoegd. De aanvrager heeft ervoor gekozen alle maatregelen die worden genomen te beschrijven in de aanvraag. Uit deze aanvraag wordt duidelijk dat veel maatregelen benoemd zijn. Op te veel punten bleek de aanvraag echter voor energiebesparende maatregelen onvoldoende inzicht te bieden. Wij hebben daarom verzocht om aanvullende gegevens. Op basis van de nader verstrekte principeschema's van luchtbehandeling, verwarming en koeling en bijbehorende regelschema's hebben we wel een volledig beeld kunnen vormen.

In de door aanvrager beschreven maatregelen zijn niet alle redelijkerwijs te verlangen maatregelen opgenomen. Aangezien in de aanvraag in verschillende documenten wordt ingegaan op het aspect energiebesparing is ervoor gekozen om in de voorschriften zowel de maatregelen te benoemen die in de aanvraag zijn opgenomen als de aanvullende maatregelen die worden voorgeschreven. Op deze wijze is het duidelijk op welke maatregelen gehandhaafd moet worden.

De aanvullende voorschriften zijn afgestemd met de aanvrager. Waar de voorschriften afwijken van de aanvraag wordt er hieronder een toelichting gegeven op de voorschriften.

Het ventilatiesysteem is verantwoordelijk voor een groot deel van het energieverbruik. Bij het opstellen van de voorschriften is nadrukkelijk bekeken welke maatregelen genomen kunnen worden.

In voorschrift 2 is vastgelegd voor diverse ruimten hoe buiten de normale bedrijfsuren de ventilatie geminimaliseerd kan worden. Uit vooroverleg met de aanvrager is duidelijk geworden dat de ventilatie in de hallen niet volledig uitgeschakeld kan worden vanwege de veiligheid. In de voorschriften is voor de hallen nu een ventilatievoud van 4 luchtwisselingen per uur vastgelegd. Door de aanvrager is verder niet aannemelijk gemaakt dat ook buiten de bedrijfsuren er maximaal geventileerd moet worden.

In voorschrift 3 is voor de kantoorgebouwen tijdens het stookseizoen een lagere ventilatievoud voorgeschreven. Een ventilatievoud van vier luchtwisselingen per uur voor

kantoorruimtes is in het koelseizoen, zoals is aangevraagd, een goed uitgangspunt voor een comfortabel binnenklimaat. In het stookseizoen kan echter tijdens de bedrijfstijd volstaan worden met een ventilatievoud van 2 luchtwisselingen per uur. Uit overleg met de aanvrager blijkt dat deze verlaging akkoord is. Wel is aangegeven dat de luchtkwaliteit in de kantoorruimtes dat moet toelaten. In een later stadium zou de luchtkwaliteit eventueel nader onderzocht worden en zou de vergunning hier, indien dit noodzakelijk mocht zijn, op aangepast kunnen worden.

In voorschrift 4 is op verzoek van de aanvrager een doelvoorschrift opgenomen over de warmteterugwinning in het ventilatiesysteem. Het minimale rendement is opgenomen i.p.v. de in de aanvraag opgenomen voorziening.

In de voorschriften 5, 6 en 7 zijn eisen opgenomen om het verbruik van de koeling te minimaliseren. Ter toelichting het volgende:
Er zijn meerdere labs aangesloten op hetzelfde luchtbehandelingsysteem. Bij hogere buitentemperaturen (15-19°C) zal de binnentemperatuur stijgen tot 25°C. Boven 25°C is meestal sprake van een oncomfortabele situatie (apparatuureisen daargelaten). Om dit te voorkomen kan de inblaaslucht op 19°C worden gehouden door deze te koelen bij een buitentemperatuur boven de 19°C. Hierdoor blijft ook boven deze buitentemperatuur het koelvermogen in de lucht aanwezig. De toevoerlucht van labs die helemaal geen koeling behoeven moet in dit geval bijverwarmd worden van 19 tot 21°C hetgeen kan worden aangeduid als het verspillen van koelenergie (bij buitentemperaturen tussen 19 en 21°C).

Bij buitentemperaturen tussen 21 en 25°C is het zelfs het verspillen van koelenergie én verwarmingsenergie. De lucht wordt immers eerst gekoeld en vervolgens weer verwarmd terwijl er geen koel- of warmtevraag is.

Om al teveel verspilling van koel- en verwarmingsenergie te voorkomen moet erop worden toegezien (en in de regelstrategie worden vastgelegd, zie voorschrift 13) dat de inblaasluchttemperatuur van de labs niet onder de 19°C wordt ingesteld. Als in één van de labs meer koelvermogen nodig is dan de beschikbare capaciteit , zou men er toe over kunnen gaan om de inblaas verder te verlagen dan 19°C. De hierboven beschreven energieverspilling neemt dan, in alle andere labs die aangesloten zijn op hetzelfde toevoerplenum, sterk toe. Het is in zo'n geval dan ook gewenst om in plaats van verlaging van de inblaastemperatuur extra maatregelen te nemen om de warmteafgifte van de betreffende opstelling te beperken door proceskoeling in te zetten of door een extra ruimtekoeler te plaatsen. Het vermijden van de jaarlijkse toename van energiekosten door verlaging van de koellijn rechtvaardigt deze investering.

Voor enkele kleine onderdelen van deze inrichting moet nog nader bepaald worden welke apparatuur er geplaatst zal worden. In voorschrift B-15 tot en met B-17 is aangegeven binnen welke termijn er aangegeven moet worden welke besparende maatregelen er genomen worden.

Vervoer
In het vooroverleg is vervoer uitdrukkelijk aan de orde geweest. Shell heeft daarop een document vervoermanagement NTC en het "Beleidsvoorstel voor 'SRTCA' aangeleverd. Dit geeft inzicht in het landelijk beleid. Bij de gegevens op locatie valt op dat ondanks de door Shell getroffen landelijke maatregelen nog 40 à 50% van de medewerkers met de auto naar het werk komt. Om te zien hoe de situatie op locatie is, waar de knelpunten en waar de mogelijkheden liggen is Shell aangeraden om in samenwerking met Verkeeradvies een mobiliteitsscan uit te voeren en samen met een daaruit voortkomend plan van aanpak deze bij de aanvraag te leveren. Dat is niet gebeurd. Gezien het hoge percentage medewerkers dat met de auto naar het werk komt achten wij het wel noodzakelijk dat een dergelijke scan plaatsvindt. Daarom wordt nu voorschrift E-1 aan de vergunning toegevoegd.

Water
Op basis van de aanvraag is geen goed beeld te vormen van de aard en omvang van de waterbesparingsparagraaf. Derhalve is het dan ook moeilijk een goed beeld te krijgen van de waterbesparingsmogelijkheden. De onvolledigheid is geen reden om de vergunningaanvraag niet ontvankelijk te verklaren. Om deze reden hebben wij voorschriften opgenomen met inspanningsverplichtingen en onderzoeken voorgeschreven om wél op een adequaat uitvoeringsniveau te komen.

Voor koelwater wordt er gekozen voor een gesloten koelwatersysteem.
In speciale gevallen (kleine experimentele opstellingen) zal geen retour van koelwater plaats vinden. Het lijkt ons wenselijk om ook hierbij te kiezen voor een gesloten systeem.

Volgens de aanvraag zijn de inspanningen binnen het NTC voor waterbesparing legio. Een en ander wordt niet nader beschreven. Of hier al het nodige gedaan is aan waterbesparing is dan ook niet nader te bepalen.
Voor sanitaire doeleinden zullen doorstoombegrenzers op de kranen, spoelonderbrekers op de toiletten en waterbesparende douchekoppen worden toegepast.
Ook het bedrijfsrestaurant wordt niet niet nader uitgewerkt benoemd. In de voorschriften C-1 tot en met C-5 is voorgeschreven dat binnen 12 maanden na het van kracht worden van deze vergunning een nader onderzoek naar waterbesparingsmogelijkheden met een waterbesparingsplan moet worden ingediend.

6 Milieuzorg

In de *Wet milieubeheer* is een voorkeur voor het gebruik van doelvoorschriften vastgelegd. Dit sluit aan bij het uitgangspunt dat een ondernemer zelf verantwoordelijk is voor de keuze van een productieproces, binnen door de overheid aangegeven voorwaarden.

Wij geven uitvoering aan deze wettelijke voorkeur door vergunningen af te stemmen op de milieuprestaties die bedrijven leveren. Bedrijven die met betrekking tot de invoering van milieuzorg verder gevorderd zijn, krijgen meer ruimte voor zelfregulering dan bedrijven die minder milieu-inspanningen leveren. In de praktijk betekent dit dat wij in vergunningen voor bedrijven met betere milieuprestaties de nadruk leggen op doelvoorschriften met daarbij behorende controlevoorschriften. Deze voorschriften bieden bedrijven de ruimte om zelf te bepalen welke voorzieningen moeten worden aangebracht om de door ons voorgeschreven doelnorm te halen. Als bedrijven beschikken over een goedgekeurd bedrijfsmilieuplan, een gecertificeerd milieuzorgsysteem en een milieujaarverslag komen zij in aanmerking voor een vergunning op hoofdzaken, overeenkomstig de circulaire *Wegwijzer vergunning op hoofdzaken. Vergunningverlening op maat* van de ministeries van VROM en Verkeer en Waterstaat.
In vergunningen voor bedrijven met mindere milieuprestaties nemen wij vrijwel uitsluitend middelvoorschriften op, die geen ruimte bieden voor eigen uitvoeringskeuzes. Overigens kunnen bedrijven ook, afgezien van hun milieuprestatie, zelf verzoeken om middelvoorschriften op te leggen.

In dit geval blijkt uit de aanvraag dat de aanvrager over een goedgekeurd bedrijfsmilieuplan, een gecertificeerd milieuzorgsysteem en een milieujaarverslag zal beschikken. Hoewel wij op deze basis nog geen vergunning op hoofdzaken kunnen afgeven (daartoe moeten deze zaken zijn ingevoerd en hun effectiviteit hebben bewezen) leiden wij uit de aanvraag af dat zorg voor de verschillende milieuaspecten voldoende gewaarborgd zal zijn in de bedrijfsvoering. Daarom (en om 'verinnerlijking' van milieuzorg te stimuleren) hebben wij de nadruk op doelvoorschriften gelegd, in combinatie met controle- en registratievoorschriften. Alleen voor moeilijk kwantificeer en meetbare doelstellingen hebben wij middelvoorschriften opgelegd.

Relevante wetsartikelen:
artikelen 8.12 en 8.13 van de Wet milieubeheer.

7 Overige relevante regelgeving

Behalve deze vergunning en de daarbij behorende voorschriften gelden er ook rechtstreeks werkende regels voor de bij dit besluit vergunde inrichting.
Vergunninghouder is zelf verantwoordelijk voor de naleving van deze regels.

Zorgplicht
Vergunninghouder is gehouden alles te doen of na te laten wat redelijkerwijs gevergd kan worden om te voorkomen dat de inrichting nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken (artikel 1.1a, lid 1 en 2 van de *Wet milieubeheer*).

Ongewoon voorval

Als zich in de inrichting een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het milieu zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, moet vergunninghouder onmiddellijk maatregelen treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden verlangd om de gevolgen van die gebeurtenis te voorkomen, of, voor zover dat onmogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Het ongewone voorval moet zo spoedig mogelijk aan ons worden gemeld. Daarbij worden ons zodra zij bekend zijn gegevens verstrekt over de oorzaak, omstandigheden, gevolgen en de genomen en te nemen maatregelen (artikelen 17.1 en 17.2 van de *Wet milieubeheer*).

Omdat de inrichting een koel- of airconditioninginstallatie heeft met een vermogen van meer dan 500 Watt waarin een koelmiddel is toegepast moet vergunninghouder ten aanzien daarvan voldoen aan de voorschriften die bij of krachtens het *Besluit ozonlaag afbrekende stoffen Wet milieugevaarlijke stoffen 2003* zijn gesteld.

Omdat in de inrichting gevaarlijke afvalstoffen vrijkomen, moet vergunninghouder voldoen aan de voorschriften voor het beheer daarvan (Titel 10.5 van de *Wet milieubeheer* en de *Provinciale Milieuverordening*).

Vergunninghouder moet voldoen aan de voorschriften van het *Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS- Richtlijn milieubeheer*.

8 Adviezen en bedenkingen

Naar aanleiding van ons ontwerpbesluit hebben wij binnen de daarvoor geldende termijn bedenkingen ontvangen van:
a. [redacted], voorzitter van de vereniging ANGSAW, p/a Aldebaranplein 4a te Amsterdam;
b. [redacted] en [redacted], Grasweg 15a te Amsterdam.

Samengevat houden deze bedenkingen het volgende in:
a.1 De realisatie van het NTC vindt plaats voordat een bestemmingsplan voor het gebied is vastgesteld. Hierdoor is er een gebrek aan gecoördineerd beleid ten aanzien van Ruimtelijke Ordening, Bouwvergunning en Milieuvergunning. Op deze wijze kan er geen rekening gehouden worden met nabije woonbebouwing en andere gevoelige functies. Door het ontbreken van een actueel planologisch regiem kan er geen beoordeling plaatsvinden van de milieusituatie in relatie tot zondering en limitering van bouwhoogten.

a.2 De locaties van de bouwwerken op het buitenterrein in de bouwvergunningaanvraag zijn verschillend van die in de vergunningaanvraag in het kader van de Wet milieubeheer. De relatie tussen beide is moeilijk te leggen. Er ontbreken bouwhoogten voor de

buitenopstellingen. De vraag is derhalve of de geluidoverdrachtberekeningen voor de uiteindelijke situatie gelden. Er mag geen vergunning worden gegeven voor het buitengebied zolang geen bestemmingsplan voor het gebied is vastgesteld en de bouwvergunning nog niet van kracht is.

a.3 De grenzen die bijvoorbeeld aan de geluidniveaus rondom het NTC worden opgelegd, zouden niet verenigbaar kunnen zijn met de ambities van Shell.

a.4 De hoeveelheid gevaarlijke stoffen dient te worden onderzocht en zonodig teruggedrongen. Met name de hoeveelheden waterstof en koolmonoxide kunnen in deze grote hoeveelheden een gevaar opleveren voor de omgeving.

a.5 Nieuwbouw van woningen en andere geluidgevoelige gebouwen zal nauwelijks mogelijk zijn in de gebieden ter hoogte van de referentiepunten 402F1, 417F1, 427F1, NTC2 en NTC3 vanwege de activiteiten van NTC rekening houdend met cumulatie met geluid van andere geluidbronnen. De etmaalwaarden ter hoogte van de posities in tabel 1 liggen voor enkele posities beduidend boven de 50 dB(A) ten gevolge van het NTC alleen. Op een deel van het Shell-gebied dat in het projectbesluit voor woningbouw is bestemd zal woningbouw niet realiseerbaar zijn. Dit is onacceptabel.

Het milieu wordt in gevaar gebracht door uitstel van het vaststellen van nieuwe geluidcontouren, welke niet overschreden mogen worden door het cumulatieve effect van alle geluidbronnen binnen het brongebied. De geluidcontouren voor het omliggende gebied dienen eerst vastgesteld te worden met als doel het mogelijk maken van woningbouw op de in de Projectbesluiten Shell-gebied en Buiksloterham aangegeven gebieden. Als randvoorwaarde voor een milieuvergunning voor het NTC dient te gelden dat op de nieuwe zonegrens (50 dB(A)) de bijdrage aan de geluidhinder vanwege het NTC te verwaarlozen is.

b.1 De berekende waarden uit het rapport van Oranjewoud en van Shell komen niet overeen. Volgens de berekeningen van Shell bedraagt de geluidbelasting ter hoogte van de gevels van woonschepen meer dan 50 dB(A)-etmaalwaarde.
Volgens de door Oranjewoud uitgevoerde berekeningen blijft de geluidbelasting van de inrichting binnen de norm. Oranjewoud heeft de berekeningen op immissiepunten aan de gevels van bedrijven uitgevoerd en niet ter hoogte van de woonschepen. De vergunning had niet op grond van deze berekeningen mogen worden verleend.

b.2 In de toekomst zal er meer geluidsoverlast plaatsvinden door mogelijkerwijze overschrijding van de berekende geluidswaarden. Indieners wensen hiervan verschoond te blijven.

b.3 In de beschikking staat, onterecht, dat de woonboten zijn gelegen op een industrieterrein. Ter plaatse van de woonschepen aan de Grasweg geldt echter de bestemming wonen in plaats van de bestemming industriegebied. Dit is vastgelegd in besluiten van 1921 en 1922 (jaartal abusievelijk verkeerd vermeld) toen de locatie werd

bestemd als ligplaats voor woonschepen. Vervolgens werd de Buiksloterham in 1943 aangewezen als industriegebied met de woonbootlocatie als uitzondering.
Voor woongebieden gelden andere grenswaarden. De geluidbelasting ter hoogte van de gevels van de woonschepen dient te worden berekend. Daarbij dient te worden uitgegaan van de cumulatieve geluidbelasting. Deze cumulatieve geluidbelasting dient te worden getoetst aan de maximum geluidbelasting voor woningen.

b.4 Er worden te weinig parkeerplaatsen gerealiseerd op het terrein van Shell. Te verwachten valt dat er geparkeerd zal gaan worden in de omgeving van Shell zodat er voor de bewoners te weinig parkeerruimte overblijft.

Naar aanleiding van deze bedenkingen overwegen wij het volgende.

ad a.1 Zoals ook weergegeven in paragraaf 5.1 van deze considerans is de omgeving van de inrichting inderdaad in ontwikkeling. De ontwikkelingen van het industrieterrein waarop de inrichting ligt, zijn onder meer weergegeven in het concept Masterplan Noordelijke IJ-oever "Noord aan het IJ"en het Structuurplan Amsterdam "Kiezen voor Stedelijkheid". Hierin wordt aangegeven dat het gebied zal worden ontwikkeld tot een gemengd woon- en werkgebied. In eerste instantie zijn woningen gepland op het zuid-oostelijke deel van het industrieterrein. Naast het genoemde structuurplan zijn deze ontwikkelingen nog niet vastgelegd in de plannen in de zin van de Wet ruimtelijke ordening. De planvorming daarvoor is nog in het voorbereidende stadium. Dat de ontwikkelingen nog niet zijn vastgelegd in plannen is echter geen reden op grond waarvan de milieuvergunning geweigerd kan worden.
De toekomstige woningbouw is wel betrokken bij de beoordeling van de vergunningaanvraag van het NTC. De vergunningverlening voor het NTC belemmert de woningbouw niet. Uit de aanvraag en het akoestisch rapport dat daar deel van uitmaakt, blijkt dat het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege de inrichting ter plaatse van woningbouwlocatie onder de 50 dB(A) etmaalwaarde ligt en dat er geen piekniveaus zullen optreden boven de 70, 65 en 60 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Dit komt met name omdat in het ontwerp van het NTC al rekening is gehouden met de toekomstige woningen en omvangrijke geluidsreducerende maatregelen worden getroffen. Dit betreft onder meer: relevante uitblaasopeningen van het ventilatiesysteem zijn voorzien van geluidsarme ventilatoren en geluiddempers, de werkzaamheden op het buitenterrein zijn zo gesitueerd dat geprofiteerd kan worden van de geluidsafschermende werking van het NTC-gebouw.
Gelet op de geluidsbelasting die ter plaatse van de woningbouw zullen worden veroorzaakt en het feit dat deze geluidsbelasting niet door middel van redelijkerwijs te treffen maatregelen nog meer kan worden verlaagd, zien wij geen reden om in de vergunning met het oog op de woningbouw middelvoorschriften voor te schrijven. Daarbij wordt opgemerkt dat de geluidsbelasting die de inrichting ter plaatse van de woningen veroorzaakt voldoet aan de geluidsgrenswaarden die in zijn algemeenheid worden gehanteerd bij inrichtingen die niet op een (gezoneerd) industrieterreinen zijn gelegen. Dat er nog geen sprake is van planvorming in de zin van de Wet op de ruimtelijke ordening waarin de ontwikkelingen van de industrieterrein worden vastgelegd is geen reden op grond waarvan de vergunning niet mag worden afgegeven.

ad a.2 Op beide tekeningen staan identieke gegevens over afmetingen, oppervlakten en inhouden van de bouwelementen De tekening behorende bij de Wm-vergunningaanvraag is gedetailleerder dan de tekening behorende bij de bouwvergunningaanvraag en bevat extra, relevante gegevens benodigd voor de beoordeling van de vergunningaanvraag namelijk de activeiten per ruimte van de diverse gebouwen op het buitenterrein. De tekeningen geven dus wel dezelfde situatie weer. Deze situatie correspondeert met de gegevens die in het akoestisch rapport zijn opgenomen. De bedenking is ongegrond.

ad a.3
De geluidsbelasting die zal worden veroorzaakt door de door Shell International Chemicals B.V.aangevraagde activiteiten passen binnen de geluidsgrenswaarden van de Wet geluidhinder die bij de vergunningverlening in acht moeten worden genomen. Als de vergunningaanvrager in de toekomst de inrichting wil uitbreiden of wijzigen, zal daarvoor eerst een vergunningaanvraag of melding op grond van artikel 8.19 van de Wet milieubeheer ingediend moeten worden. Een dergelijke aanvraag of melding zal worden getoetst aan de geldende geluidsgrenswaarden .

ad a.4 De gevaarlijke gassen zijn opgeslagen in meerdere transportreservoirs die gemonteerd zijn op opleggers. Als de gasvoorraad bijgevuld dient te worden wordt zo'n oplegger in zijn geheel verwisseld. Er worden dus geen tanks bijgevuld. De kans op vrijkomen van grote hoeveelheden gas wordt hierdoor sterk gereduceerd.
De hoeveelheid gevaarlijke stoffen, met name waterstof en koolmonoxide zijn licht verminderd ten opzichte van dan de eerder vergunde hoeveelheid op het SRTCA..
De transportreservoirs dienen te voldoen aan voorschriften die zijn geformuleerd in hoofdstuk I van de voorschriften behorende bij deze beschikking.
De reservoirs zijn gesitueerd op een afstand van 160 m van de terreinafscheiding aan de Grasweg. Dit is ruimschoots voldoende ter bescherming van de nadelige gevolgen van het vrijkomen van grotere hoeveelheden gas of scherfwerking ten gevolge van reservoirbreuk.
Door bovenstaande wijze van opslag en het opnemen van bovengenoemde voorschriften worden de risico's geminimaliseerd en is het risico aanvaardbaar voor deze locatie. De bedenking is ongegrond.

ad a.5
Het NTC ligt op het gezoneerd industrieterrein Johan van Hasseltkanaal West. Uit de akoestische berekeningen blijkt dat de totale geluidsbelasting van alle inrichtingen op het industrieterrein, inclusief het NTC voldoet aan de maximaal toegestane geluidsbelasting op de zonegrens en de vastgestelde hogere waarden in de zone die voortvloeien uit de Wet geluidhinder. De aangevraagde activiteiten zijn derhalve akoestisch inpasbaar en vergunbaar. In de vergunningvoorschriften zijn geluidsgrenswaarden opgenomen op een aantal immissiepunten (vergunningspunten). Zoals in de considerans van de ontwerp-beschikking en in de *Memo geluidsbelasting N01/0031 DMB 2004* is uiteengezet zijn deze vergunningspunten die ook zijn opgenomen in tabel 1 van de memo gekozen als geschikte immissiepunten omdat deze op betrekkelijk korte afstand en in verschillende richtingen gezien vanuit de inrichting zijn gelegen. Ook in de richting van de nieuw te

bouwen woningen. De geluidsbelasting veroorzaakt door de inrichting op deze punten is vastgelegd als grenswaarden in geluidsvoorschrift G-2 van deze vergunning om de aan de inrichting toegekende geluidsruimte af te bakenen en deze te kunnen handhaven. Opgemerkt zij, dat deze punten op het industrieterrein liggen en zij daarom geen beoordelingspunten in het beoordelingskader van de Wet geluidhinder vormen. De geluidsbelasting op sommige van deze punten (NTC2, NTC3 en NTC4) ligt inderdaad hoger dan 50 dB(A) etmaalwaarde, hetgeen mede het gevolg is van het feit dat de punten betrekkelijk dicht bij de inrichting zijn gekozen. Dit in overeenstemming met de aanbeveling uit de Handreiking vergunningverlening en industrielawaai om vergunningspunten niet op (zeer) grote afstand tot de inrichting te kiezen.

Uit het feit dat op sommige vergunningspunten het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) de waarde van 50 dB(A) etmaalwaarde overschrijdt volgt echter niet dat woningen in de omgeving van de inrichting niet realiseerbaar zullen zijn. Zoals reeds is aangegeven onder ad a.1, is de woningbouw betrokken in de beoordeling van de milieuvergunningaanvraag. Uit de akoestische gegevens blijkt dat, mede gelet op het ontwerp van het NTC en de geluidsreducerende maatregelen die worden getroffen, de geluidsbelasting van het NTC zodanig laag is dat de woningbouw niet wordt belemmerd. Het vaststellen van nieuwe geluidscontouren c.q. aanpassen van de geluidszone voorafgaand aan de verlening van de onderhavige milieuvergunning, is niet noodzakelijk om de vergunning te kunnen verlenen.

ad b.1
In paragraaf 5.3 van de considerans is aangegeven dat de Wet geluidhinder het kader vormt voor de beoordeling van geluidsbelasting vanwege de activiteiten van het NTC. De geluidsgrenswaarden uit deze wet van 50, 45 en 40 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode gelden echter voor de punten op de zonegrens en niet voor woningen c.q. woonboten gelegen op het industrieterrein. De berekende geluidsbelasting vanwege het NTC blijft binnen genoemde geluidsnorm in die zin, dat de cumulatieve geluidsbelasting vanwege het industrieterrein aan de geluidszone voldoet. In dit opzicht is er geen tegenspraak tussen de akoestische berekeningen van Shell en van Oranjewoud. De maximale geluidsbelasting van 53 dB(A) etmaalwaarde vanwege de inrichting bij de woonboten ligt weliswaar hoger dan 50 dB(A), hiermee worden de geluidsnormen uit de Wet geluidhinder echter niet overschreden. De geluidsbelasting van de op het industrieterrein gelegen woonboten wordt in het kader van de Wet geluidhinder namelijk niet aan geluidsgrenswaarden getoetst. Zoals reeds in paragraaf 5.3 van de considerans van de ontwerp-beschikking reeds is vermeld, is de maximale geluidsbelasting van 53 dB(A) etmaalwaarde bij de woonboten alleszins acceptabel, gezien het feit dat de woonboten bij een gezoneerd industrieterrein zijn gelegen en het feit dat de geluidbelasting niet door middel van redelijkerwijs te treffen maatregelen kan worden verlaagd.

De A-gewogen maximale geluidsniveaus (piekniveaus) ten gevolge van de inrichting bedragen bij de woonboten maximaal ca. 74 dB(A) in de dagperiode. Deze piekniveaus worden veroorzaakt door mobiele bronnen (vrachtwagens) binnen de inrichting en zijn vergelijkbaar met de piekniveaus vanwege het verkeer op de openbare weg. Mede gezien

de industrieële aard van het gebied zijn dergelijke piekniveaus in de dagperiode acceptabel. In de avond- en nachtperiode zijn geen belangrijke bronnen van piekniveaus in werking.

De geluidsbelasting bij de woonboten ten gevolge van het bestemmingsverkeer van de inrichting bedraagt ca. 55 dB(A) etmaalwaarde. Deze waarde kan niet door middel van redelijkerwijs uitvoerbare maatregelen worden verlaagd en is voor woningen c.q. woonboten op een gezoneerd industrieterrein alleszins acceptabel.

ad b.2 Om de inrichting zijn vergunningspunten neergelegd, waarop vervolgens maximale geluidsniveaus zijn vastgelegd (voorschrift G2). Ter plekke van de woonboten zijn weliswaar geen dergelijke punten neergelegd (zie ook ad b.4 hieronder), maar met de vastgelegde maximale geluidsniveaus van de nabijgelegen vergunningpunten wordt tevens voorkomen dat de geluidsniveaus bij de woonboten in een toekomstige situatie hoger kunnen worden.
De vergunninghouder moet verder de geluidsniveaus vastgelegd in deze vergunning naleven. Indien niet wordt voldaan aan de geluidsvoorschriften van de vergunning, kunnen handhavingmaatregelen worden getroffen.

ad b.3 Bij besluit van 26 mei 1993 is de geluidszone rond het industrieterrein Johan van Hasseltkanaal West vastgesteld door de gemeenteraad. Dit besluit is goedgekeurd door de kroon bij Koninklijk Besluit van 24 november 1993. Met deze besluiten is naast genoemde zone om genoemd industrieterrein tevens het gezoneerd terrein zelf vastgelegd.
Uit de geluidzonekaart die bij dat besluit is vastgesteld (weergegeven door een grijs gebied waar categorie A-inrichtingen kunnen worden gevestigd), blijkt dat de grens van het industrieterrein zodanig is dat de woonboten op het gezoneerde industrieterrein zijn gelegen. Ook in de toelichting op het zonebesluit is vermeld dat op het industrieterrein woonboten zijn gelegen aan het Tolhuiskanaal.
Voor woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen, waaronder woonboten die zich bevinden op een gezoneerd industrieterrein, gelden geen geluidsgrenswaarden op grond van de Wet geluidhinder.
Bij de beoordeling van een vergunningaanvraag moet krachtens artikel 8.8 van de Wet milieubeheer namelijk getoetst worden aan de vastgelegde zone alsmede de vastgestelde MTG's (maximaal toelaatbare geluidniveaus). Dit impliceert dat verspreid op het gezoneerde industrieterrein gelegen woningen geen toetsingspunt zijn. Voor verspreid op het gezoneerd terrein gelegen woonboten geldt dezelfde redenering. Hierbij is nog wel op te merken dat woonboten in de Wet geluidhinder niet als geluidsgevoelige bestemming worden aangemerkt.
Al zou verder uit enig vroeger planologisch regiem volgen dat de woonboten wel als een woonbestemming aangemerkt zouden moeten worden, als aangevoerd door de appellant, dan doet dit hier niets aan af: in dit geval is immers niet de planologische bestemming maatgevend, maar het feit dat de woonboten cq woningen op een gezoneerd industrieterrein zijn gelegen.

Vanuit de Wet geluidhinder gezien is het verder niet toegestaan dat woningen op een gezoneerd terrein enige basis zouden kunnen zijn voor de vergunningverlening of handhaving van de aangevraagde geluidemissie. Om deze reden zijn bij de boten geen vergunningpunten neergelegd. Dit impliceert echter niet dat de geluidsniveaus bij de woonboten toe kunnen nemen (zie bovenstaande ad b.2).

De cumulatieve geluidsbelasting veroorzaakt door alle bedrijven tezamen op het industrieterrein wordt verder niet getoetst ter plaatse van geluidsgevoelige objecten op het industrieterrein maar. Zoals is aangegeven in hoofdstuk 5.4 is wel beoordeeld of er ter beperking van geluidsbelasting die wordt veroorzaakt bij de woonboten middelvoorschriften moesten worden verbonden aan de vergunning. Gelet op de hoogte van de geluidsbelasting en het feit dat deze niet verder door middel van redelijkerwijs te treffen maatregelen kan worden verlaagd, zijn echter geen nadere voorschriften nodig geacht.

ad b.4 De te realiseren parkeerruimte voor werknemers bedraagt 450 plaatsen in een nieuw te bouwen ondergrondse parkeergarage als deel van het NTC. Voor bezoekers zijn er 100 plaatsen beschikbaar op eigen terrein.
In de huidige situatie is sprake van 465 parkeerplaatsen voor bezoekers en werknemers.
In de huidige situatie zijn ons geen klachten bekend over parkeerhinder in de omgeving.
Tijdens bezoeken ter plaatse is ook nimmer parkeerhinder geconstateerd.
Aangezien er een feitelijke toename is van parkeerplaatsen op eigen terrein bij een gelijkblijvend aantal werknemers en bezoekers valt er geen parkeerhinder te verwachten.
In voorschrift E-1 behorende bij de ontwerpbeschikking is tevens een onderzoeksverplichting naar mobiliteit en behoeve van de reductie van verkeer en vervoer vastgelegd en een plan van aanpak gevraagd om de automobiliteit terug te dringen.
Om bovenstaande redenen is derhalve niet te verwachten dat er parkeerhinder ten gevolge van de verhuizing van SRTCA naar NTC in de directe omgeving zal ontstaan.
Deze bedenking is dan ook ongegrond.

Naar aanleiding van ons ontwerpbesluit hebben wij geen adviezen ontvangen.

Relevante wetsartikelen
Artikelen 3:23, 3:24, 3:25 en 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht.

9 Conclusie

Onze conclusie luidt dat de nadelige gevolgen die de aangevraagde activiteiten voor het milieu kunnen veroorzaken door het voorschrijven van milieubeschermende voorzieningen kunnen worden voorkomen, dan wel voldoende kunnen worden beperkt.
De aangevraagde vergunning kan daarom worden verleend. Hoewel er bedenkingen zijn ingediend hebben wij ons definitieve besluit ongewijzigd vastgesteld ten opzichte van ons ontwerpbesluit omdat alle bedenkingen ongegrond zijn.

10 Besluit

Burgemeester en Wethouders van Amsterdam besluiten,
gelet op de betreffende artikelen van de Algemene wet bestuursrecht en de Wet milieubeheer:

I aan Shell International Chemicals B.V. te Amsterdam de gevraagde vergunning voor Shell NTC aan de Badhuisweg te Amsterdam te verlenen;

II de gewaarmerkte onderdelen van de aanvraag deel te laten uitmaken van de vergunning met uitzondering van de twee bijlagen: Principeschema's Werktuigkundige installaties en ruimteklimatiseringssystemen Werktuigkundige installaties, beiden Concept, standlijn 15 juli 2004 en met uitzondering van hoofdstuk X van het "van 27 naar 7" document; hiervoor in de plaats is akoestisch onderzoek d.d. 5 januari 2005, Arcadis nr. 140323/BM5/001/000364;

III aan de vergunning de aan dit besluit als bijlage gehechte voorschriften en de hierbij behorende bijlage genaamd :"Immissiepunten geluidsbelasting vanwege het Shell NTC" te verbinden;

11 Beroep

Tegen deze beschikking kan binnen zes weken beroep worden ingesteld, gerekend vanaf de dag na de dag waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Het beroepschrift moet worden ingediend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage. Wie tegen de beschikking beroep heeft ingesteld kan, in spoedeisende gevallen, bij de voorzitter van genoemde afdeling een verzoek doen tot het treffen van een voorlopige voorziening. Als geen beroep is ingesteld, treedt de beschikking in werking na het verstrijken van bovengenoemde termijn. Als gedurende deze termijn wel beroep is ingesteld en een verzoek is gedaan tot het treffen van een voorlopige voorziening, treedt deze beschikking niet in werking voordat op dat verzoek is beslist. Het griffierecht, zowel voor een beroep als voor een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening, bedraagt voor natuurlijke personen € 136,-- en voor rechtspersonen € 273,--.

Burgemeester en Wethouders van Amsterdam,

namens deze

drs. F. Meelker,
hoofd van de sector Milieuadvies en Vergunningen.